

Handledarinstruktion

Typfall: Ångest på allmänpsykiatri

Termin: Termin 9, Läkarpogrammet

Tema: Psyke

Ansvarig för fallet: Ahmed Al-Wandi

Ingress: Du har idag tre knepiga patienter inbokade, där samtliga på något sätt besväras av ångest.

Primära lärandemål:

- Ångestsyndrom (S4)
- Autism (S4)
- Personlighetssyndrom (S4)
- Tvångssyndrom (S4)
- Handläggning och behandlingsprinciper för ovannämnda tillstånd (S4)

Del 1

Fallet beskriver en patient som uppvisar symtom som skulle kunna vara förenliga med såväl social ångest, autism eller ängsligt personlighetssyndrom. Syftet med fallet är att förstå hur man differentierar mellan dessa tillstånd och hur tillstånden behandlas. En del av diskussionen bör också ägnas åt att gå igenom huruvida det är lämpligt att utfärda intyg för aktivitetsersättning, och om man så gör, diskutera hur en rehabiliteringsplan kan se ut.

Del 2

Fallet beskriver en patient med svårt tvångssyndrom. Det primära syftet med fallet är att diskutera hur anamnes inhämtas och hur man farmakologiskt behandlar tvångssyndrom. Avseende farmakologisk behandling bör det tydligt framgå att bensodiazepiner inte rekommenderas vid behandling av tvångssyndrom, samt hur dessa om möjligt bör trappas ut. I övrigt bör diskussionen omfatta enkla behandlingsprinciper för hur en exponeringsbehandling vid tvångssyndrom kan se ut samt hur man skiljer mellan tvångstankar och vanföreställningar.

Del 3

Fallet beskriver en långtidssjukskriven patient som primärt uppvisar drag förenliga med generaliserat ångestsyndrom. Andra diagnoser skulle kunna övervägas, men passar inte riktigt in i sjukdomsbilden som beskrivs. Fallet syftar till att kunna differentiera mellan dessa olika tillstånd samt hur man farmakologiskt behandlar generaliserat ångestsyndrom. Även här bör det tydliggöras att bensodiazepiner i allmänhet inte är lämpliga vid behandling av GAD. Slutligen bör en del av diskussionen ägnas åt att prata om att sjukskrivning både kan användas som ett verktyg för rehabilitering, men att det också kan leda till passivisering och försämring.

Studenterna bör själva leda diskussionen. Nedan ges dock några förslag på frågor som handledaren kan ställa under varje del, om det är så att studenterna inte själva kommer in på ovanstående områden:

Del 1

Hur behandlas de tillstånd ni differentierar mellan?
Är det lämpligt att utfärda intyg för aktivitetsersättning?

Del 2

Att Milla behöver räkna till en viss siffra innan hon får gå ut från toaletten, är det att betrakta som en vanföreställning? Om inte, hur skiljer ni mellan detta och en vanföreställning?
Vilka andra behandlingsinsatser än läkemedel kan vara aktuella för Milla?

Del 3

Är det lämpligt att förlänga Gunnars sjukintyg? Om ja, hur skulle en rehabiliteringsplan kunna se ut?